

BUŇKA

DVOUMĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY A MATEŘSKÉ ŠKOLY POVRLY

Vážení čtenáři Buňky

Setkáváme se opět po delší odmlce a jistě všichni šťastní, že jsme tak dlouhou a vytrvalou zimu přečkali. Jaro nám už dává znamení, že převzalo vládu. To je dost! Přeji vám všem, abyste si jarní období nádherně užili. Přeji vám také, abyste si v našem školním časopisu našli každý něco zajímavého.

Vaše Buňka

shrnutí aneb CO BYLO

■ MALÉ HOKEJOVÉ MISTROVSTVÍ

Před jarními prázdninami se konala odveta utkání v ledním hokeji mezi učiteli a žáky.

Žáci postrádali pouze kapitána Eissenhammera a vyrukovali na učitele se dvěma kompletními pětkami a v plné síle. Naopak učitelé měli před utkáním velké problémy se sestavou, neboť nemoci v jejich řadách kosily jednoho hráče za druhým a nakonec byli nuceni nastoupit pouze se sedmi hráči bez jakéhokoliv tréninku. Pana školníka Sírůčka do utkání nepustilo bolavé koleno, proto se zhostil role sudího.

Po obvyklém, 45 minutovém, procesu oblékání brankářské výstroje brankáře Bürgermeistera, za třeskutého mrazu (teplota -8 °C) utkání ve 14 hodin začalo. Obavy učitelů před utkáním se brzy naplnily. Žáci vyvinuli velký tlak a brzy vedli 2 : 0. Trefili se Tomáš Hadraba a Mirek Rajtora.

Žáci si na kluzišti dělali, co chtěli a učitelé vůbec neohrozili jejich branku. Vypadalo to na pořádný příděl. Pak se ale něco změnilo, učitelé se zahřáli, jejich hra začala mít řád a výsledkem bylo snížení na 1:2. Po změně stran p. uč. Hauzner vyrovnal střelou mezi betoný brankáře Davida Štekrtu na 2:2.

Začalo se znovu.

Akce střídala akci a šancí přibývalo. Útočnice učitelů už „zametaly“ led před brankou žáků o něco lépe a brankář Bürgermeister si pochvaloval hru obrany. Žáci šli ještě jednou do vedení, když Honza Jech přesnou střelou zmrazil pohyb brankáře Bürgermeistera 3:2.

Bitva trvala dál a učitelé bušili do obrany žáků. Několik šancí skórovat měl p.uč. Skála, ale rány po ledě mu brankář Štekrt zlikvidoval.

Důrazem se prosadila až juniorka Míla Jaklová, která se nejlépe zorientovala před brankou žáků a ve skrumáži doklepla puk do sítě. Vyrovnáno 3:3.

Blížil se konec utkání a všichni už počítali s remízou. Dvě minuty před koncem fauloval David Vaněk pronikajícího uč. Hauznera. Vyloučení a přesilová hra pro učitele. Učitelé se usadili v útočném pásmu a ostřelovali branku žáků. V poslední minutě tak po kombinaci s p. Škodou ranou z křídla rozhodl uč. Hauzner o vítězství učitelů 4:3!

Diváků: o 41 tisíc méně než v Calgari při utkání NHL. Ale fandili všichni!!!!

Už se těšíme na příští sezonu!

Š. Hauzner

■ „.... A JAK TO VIDĚLI ŽÁCI“

Dne 22. 2. 2011 se odehrál hokejový zápas. Hráli učitelé vs. žáci ze Základní školy Povrly. Atmosféra těchto školních akcí je velmi veselá. Oba dva týmy si vedly velmi slušně, v první polovině zápasu si vedl spíše tým žáků, ale po chvíli to učitelský tým začal velmi rychle vyrovnávat. Sama musím posoudit, že tento sport je velmi fyzicky náročný, dokonce jsem měla příležitost si ho o hodinu tělocviku vyzkoušet zahrát, přičemž se mi podařilo si vyrazit dech o mantinel. V samotném závěru zápasu to bylo velmi napínavé, zbývaly už jenom poslední minuty. Všichni už byli

celkem vyčerpaní, ale ukázalo se, že tým učitelů měl ještě nějakou tu sílu v záloze. Bohužel zápas skončil 4:3 pro učitelský tým. Musím je pochválit, jelikož podali velmi dobrý výkon, ale jsem si jistá, že příště budu chválit tým žáků. Celkový poměr všech odehraných zápasů je 2:2.

Nikola Porožňáková 8. třída

Já sám jsem hrál a vím, že hokej je náročný sport.

Přišel jsem na stadion a oblékl jsem výstroj a chrániče. Rozbruslil jsem se a rozcvičil. Rozhodčí pískl a šlo se na buľ. Já musel na střídačku, protože jsem byl až ve 2. čtyřce.

Zápas začal a učitelé se snažili, ale nemohli dát gól. První gól dali žáci a učitelé začali být drsnější. Chvilí jsme hráli a 1. vlna učitelů šla na nás, bylo těžké to ubránit. Začali jsme útočit a dali jsme další gól, až jsme mysleli, že to máme v kapse.

Tak a bylo střídání - šel jsem na led. Sám jsem si řekl, že pan učitel Skála a Hauzner nesmí skórovat. Šel jsem do nich tvrdě, ale přesto dali učitelé gól, jenom do paní učitelky jsem nešel, :) jsem přece gentleman. Bylo to už 2:1 a učitelé se už cítili na remízu. Ale pak přišlo pro ně další zklamání - žáci dali další gól a bylo to 3:1. Už jsem myslel, že to máme v kapse. Bylo střídání hráčů a šlo se na buľ. Ale učitelé se asi něčeho napili a najednou jim to šlo a bylo po „srandě“. Učitelé dali gól a bylo to 3:2. Za chvíli dali další útok

(Pokračování na následující straně)

a bylo to 3:3. Pak jsem cítil v sobě nějaký tlak. Věděl jsem, že jde do tuhého. Dali jsme útok proti učitelům a ti to ubránili, rychle si přihráli a jeli sami na branku a dali gól. Zápas skončil 4:3 - měli štěstí, protože žáci „byli unaveni z vyučování“ :). **Lukáš Trejbal** 8. třída

■ NOC S ANDERSENEM

Tak se jmenuje akce, kterou české knihovny svádí v konkurenci populárnějších médií boj o zájem dětí a dětské čtenářství.

Také naše škola tento záměr podporuje, a proto jsme pro děti z prvního stupně uspořádali z pátku 1. 4. na sobotu 2. 4. den a noc věnovanou předčítání z oblíbených pohádkových knížek,

soutěží a zábavy s pohádkovými postavami. Tentokrát byl celý projekt věnovaný spisovatelům Václavu Čtvrtkovi a Janu Werichovi. Ještě než celá akce propukla, měly děti možnost zajít si do místní knihovny, kde je paní knihovnice seznámila s nově vydanými knihami.

Na naši pohádkovou noc přišlo více než třicet dětí, z čehož jsme měli ohromnou radost. V prostorách školní družiny všechny napjatě poslouchaly, jak rodiče některých z nich a učitelé z naší školy předčítají úryvky ze svých oblíbených dětských knížek. Celé čtení bylo prokládáno malými přestávkami, ve kterých se soutěžilo, jak jinak, než ve znalosti pohádek. Večer jsme si užili zábavu na maškarní diskotéce, kde se

na parketě v rytmu hudby „svíjeli“ Rumcajsové, víly Amálky, Křemílkové, Vochoňkové a další z pohádkových knížek právě Václava Čtvrtka. Děti se skvěle bavily a byly rády, že nemusí domů. Ve svých třídách totiž už měly připraveny spací pytle, do kterých po skončení diskotéky huply a nechaly si zdát pohádkové sny.

Děkujeme za pomoc při organizaci žákům deváté třídy, dále děkujeme paní knihovnici Joščákové a rodičům Besseřovým, panu Pazderkovi, paní Pokorné, paní Šípové a panu Hnízdilovi. Za rok při pohádkové noci zase na shledanou.

**A. Peřichová, K. Jaklová,
I. Hamplová, V. Slezáčková,
A. Černošáková a žáci 9. třídy**

zdravé = dobré

V týdnu od 7. 3. do 11. 3. proběhl na prvním stupni naší školy druhý ročník projektu Výživa hrou, jenž má za cíl prohloubit v dětech zájem o zdravou výživu a zábavnou formou jim ukázat, že zdravé může být zároveň i dobré.

Společně s rodiči se děti v tomto týdnu více zaměřily na zdravé, vyvážené a pestré svačiny, které si do školy nosí. Ty jsme hodnotili a jednotlivé třídy za takové svačiny dostávaly cenné body.

Plnily se ale i teoretické testy na internetovém portálu www.vyzivahrou.cz, dále děti nosily domácí recepty na zdravá jídla, které už s rodiči vyzkoušely a které měly mít zajímavé výtvarné zpracování. Samostatně nebo s třídními učiteli vytvářely básničky, komiksy nebo jiná literární díla na téma zdravá výživa. V poslední řadě si děti přinesly z domova různé suroviny a samy připravovaly pestré pohoštění v duchu zdravé výživy.

Každé pohoštění bylo rovněž ohodnoceno a poté jej děti společně snědly.

Celý týden se takto soutěžilo a po sečtení bodů a posouzení prací jsme vyhlásili pořadí všech tříd. První místo vyhrála čtvrtá třída, druhé místo pátá a třetí místo třetí třída. Každá třída získala diplom za účast a zároveň zdravou a chutnou odměnu.

Rozhodli jsme se v projektu pokračovat až do konce školního roku tím, že bude prováděno namátkové hodnocení školních svačin, a třída s největším počtem bodů získá na konci školního roku titul Nejzdravější třída.

Čtvrtáci - výživoví mazáci.

Na náš projekt Výživa hrou volně navazuje další aktivita, která se nazývá Veselé zoubky, a pořádá ji dm drogerie markt s.r.o.

Cílem této akce je děti a rodiče vzdělat v oblasti správné péče o zuby a předcházení vzniku zubního kazu. Zástupci této společnosti promítnou dětem krátký edukační film, jenž jim veselou a hravou formou vysvětlí, proč je např. nutné čistit si zuby důkladně a proč pravidelně navštěvovat zubního lékaře. Každé dítě z 1. a 2. třídy dosta-

ne od dm preventivní balíček zaměřený na péči o dětský chrup.

Děkuji všem za podporu našeho projektu, dětem pak za zájem, snahu a přístup.

K. Jaklová

ŠKOLNÍ ÚSPĚCHY

■ BUĎ ANEBO ANEB PODNIKATELKY ZE ZLÍNA

Obrovský úspěch slaví pětice dívek z deváté třídy. Jsou to Adriana Redžalari, Natálie Žáčková, Lucie Šípková, Lucie Formanová a Martina Svobodová.

V rámci absolvování kurzu Abeceda podnikání, který je součástí povinného předmětu Svět práce a je zpracován vzdělávací organizací Junior Achievement, se dívky zúčastnily soutěže s názvem Nejlepší podnikatelský záměr. Úkolem soutěže bylo vytvořit fiktivní firmu vyrábějící nebo poskytující službu, a vytvořit její marketingovou strategii. Děvčata svůj podnikatelský záměr zpracovala a poslala do soutěže. První úspěch se dostavil a dívky byly pozvány mezi nejlepších deset týmů z celé republiky na finále soutěže do Baťovy vily ve Zlíně, kde na ně čekal úspěch ještě sladší. Bezkonkurenčně první místo!

Dejme slovo našim úspěšným podnikatelkám, které jsem po návratu z „města obuvi“ vyzpovídala.

Co vás přivedlo k účasti v soutěži Nejlepší podnikatelský záměr?

„Paní ředitelka přišla s nápadem, zda bychom se chtěly soutěže zúčastnit a my bez dlouhého rozmyšlení souhlasily.“

Jaký jste tedy vymyslely podnikatelský záměr?

„Netradiční víceúčelové tkaničky do bot, lze použít i jako náramek nebo třeba ozdoba do vlasů. Vyrobeno z bavrných bavlnek.“

Kdo přišel na nápad s tkaničkami do bot?

„Na začátku tu byl nápad s náramky, ale paní ředitelka se jednou jen tak mimochodem zmínila, že sháněla tkaničky do bot a nesehnala tu správnou délku, a tak nás napadly právě tkaničky.“

Co všechno jste pro zmíněnou soutěž musely vytvořit a připravit?

„Musely jsme vymyslet a vytvořit plakát s logem naší firmy, dále řeč, kterou představíme jak firmu, tak výrobek. Musely jsme vysvětlit, jak bude celý proces výroby a prodeje fungovat. Připravily jsme si i ukázky výrobků a nezapomněly jsme ani na malé dárečky pro porotu do Zlína. Jak jinak, než víceúčelové tkaničky.“

Jak dlouho jste se připravovaly?

„Na samotnou soutěž asi týden, na finále soutěže tak měsíc.“

Měly jste nějak rozdělené úkoly v přípravě na finále?

„Natálka, Lucka Šípková a Lucka Formanová sestavovaly řeč, kterou jsme firmu a vše kolem prezentovaly, Adriana a Martina vymýšlely a zpracovávaly plakát. Jinak jsme všechny pletly tkaničky a navzájem si dělaly porotu při trénování prezentace.“

Nezalekly jste se, že pojedete do Zlína mezi nejlepších deset družstev svůj záměr prezentovat?

„Nevěřily jsme, když nám to paní ředitelka řekla. Pak přišel pocit štěstí. Dozvěděla se ale i tréma, že nezvládneme řeč, a také pocit odpovědnosti.“

Jak jste se cítily a jak reagovala porota na vaši prezentaci? Vytkla vám něco, nebo naopak vyzvedla?

„Nepadla žádná výtky. Porota měla možnost se každého družstva na cokoli během pěti minut zeptat. Pro nás otázku neměli (smích). Vyzvedli hlavně spolupráci při prezentaci a řekli, že kdyby se našel investor, mohlo by se podle naší marketingové strategie začít ihned vyrábět.“

Jaký byl váš pocit těsně před tím, než vyhlásili vítěze?

„Vyhlásili nejprve třetí a druhé místo. Jediné, co nás pak napadlo, bylo: buď anebo. Buď budeme první, nebo čtvrté. Pak přišla ohromná radost a s ní i patřičný hlasitý projev.“

Jak to teď bude dál? Budete se svým nápadem nějak dál pracovat?

„Zatím nic v plánu nemáme. Budeme plést naše víceúčelové tkaničky pro radost sobě i kamarádům.“

Tak ať vám vše vyjde, hodně dalších podnikatelských nápadů a ještě jednou za všechny čtenáře Buňky moc gratuluju!

K.Jaklová

Práce na téma

■ Ve druhé třídě se povídalo o pocitech. Jaké to je se něčeho bát jaké to je mít radost. Tyto pocity si děti představily jako ostrovy, které ve výtvarné výchově ztvárňovaly a v českém jazyce popisovaly.

Jeden ze zajímavých pohledů je ten od Ondry Vaněčka.

OSTROV STRACHU

Šel jsem jednou ven a přišla velká bouře.

A já nevěděl, kam jít. Bouchl jsem se do hlavy o klacek, a spadl jsem na zchátralou loď. A vítr mě odnesl. Když už bylo po bouři, byl jsem na nějakém ostrově. Měl jsem strach. Byly tam strašidelné zvuky a došlo mi, že jsem

na Ostrově strachu, tisíc kilometrů od domova a přede mnou dvě stě kilometrů vody. Byl jsem smutný.

Zaslechl jsem, jak něco šustilo v keři. A najednou z keře vylezl velký had. Utíkal jsem, co mi nohy stačily. Přede mnou se objevila velká jeskyně, a rychle jsem se do ní před hadem schoval. Uslyšel jsem nějaké zvuky. A najednou vedle mě spí velký vlk. Rychle jsem běžel ven, ale po hadovi už ani stopy. Šel jsem se kouknout ven z jeskyně a to jsem neměl dělat. Přede mnou stál obrovský Tyranosaurus rex. Rychle jsem se schoval do křoví. Naštěstí rex ucítil pach své oblíbené kořisti.

Když odcházel za pachem, vzpomněl jsem si na vysílačku ve zchátralé lodi. Šel jsem rychle k lodi, popadl vysí-

lačku a volal záchrannou službu. Po dvou hodinách přiletěli vrtulníkem. Když mě dovedli zpátky k rodině, všechno jsem jim převyprávěl.

Ondra Vaněček, 2. třída

■ Druháci dostali také za úkol napsat fiktivní dopis o svém domácím mazlíčkoví. Posuďte sami, jak jsou vtipní.

Ahoj Ondro, mám doma agamu, jmenuje se Ludva. Je divoký a mám ho rád, protože na nikoho neštěká a ani nebude, protože je to ještěrka. Těším se, až k nám přijedeš. Je už veliký. Ahoj Denis

Milá Evo! Mám psa, jmenuje se Andula a teďka barví. Skáče tak vysoko.

Když letí letadlo, tak na něj šteká. Běhá tak rychle, že ji nemůžu chytit. Těším se až přijedeš. Ahoj Matěj

Milý Járo, mám doma hezkého pejska. Už se těším, až přijedeš a uvidíš ho. Rád se mazlí a je rád, když ho podrbeš na bříšku a když si s ním budeš hrát. Bude tě olizovat, tak se neboj. Když se s ním budeš prohánět, bude tě honit takovou rychlostí, že tě předběhne. A ze začátku na tebe bude skákat. Ahoj Vojta

Ahoj Májo, mám doma křečka a jmenuje se Pišta. Když přijdu domů, tak vyleze z baráčku. Ráda si s ním hraju a čistím mu klec. Je celý šedý. Tak ahoj Mája.

Ahoj Ondro, mám doma kočku. Jmenuje se Obama. Vždy když někdo přijde k baráku, hned se o něj otírá. Ale je hodně rozmlsaná. Až někdy přijedeš, také se o tebe bude otírat. Ahoj Martin

Milá Niky, mám doma 10 rybiček, narodily se jim děti a v akváriu jsou i šneci, ti mají taky děti. Na rybičkách mám ráda, jak krásně plavou, a na šnečích se mi líbí to, jak se krásně plazí po kamínkách. Těším se, až je poznáš. Ahoj Míša

Milá Míšo, mám u babičky kocoura. Je černý a rád se mazlí. Jmenuje se Felix. Když si lehnu na koberec, tak mi

mává ocasem pod nosem a taky se tulí. Ahoj Nikola

■ **Ve slohu jsme s „deváťáky“ zkoušeli nový útvar - úvahu. Na výběr měli několik témat (např. baby-box, eutanázie, sebevražda, trest smrti), případně si zvolili téma své. Lucie Gradžilová si zvolila přátelství.**

Její pohled na přátelství v moderní době sociálních sítí je více než zajímavý.

Přátelství

Co to vlastně pojem „přátelství“ znamená?

Podle jednoho citátu je přátelství láska bez křidel, jenže když někdo nepozná, co je to láska, jak může vědět, co je to přátelství? Nebo naopak. Dnes už je přátelství vlastně to, že si někoho přidáte na facebooku mezi „přátele“, napíšete si s ním pouhé „ahoj“ a přitom se venku ani nepozdravíte. Ptáte se, proč se vše tak změnilo? Co naši rodiče, kteří v našem věku neměli žádný počítač ani telefon? Jak bez toho mohli být? Je to teď snad lepší? Dříve nebylo to, že si domluvíte, kdy půjdete ven a budete to na poslední chvíli rušit.

Prostě se šlo a hotovo!

Ale co teď? Teď se domlouváte, že půjdete za týden ven a na poslední chvíli vám váš „přítel“ napíše, že se omlouvá a že mu do toho něco vlezlo, ale přitom ho ještě ten den potkáte

s nějakou partičkou. Jenže to všechno se zkazilo tím, že se vůbec nějaké počítače a telefony vymyslely a také tou dobou.

Pro některé lidi je to velice užitečné, ale přátelství a lásce to přece jen škodí. Už jen málokdo ví, co je to opravdové přátelství a láska.

Co tedy vlastně?

Přátelství se zakládá hlavně na důvěře. Je přeci důležité mít u člověka jistotu, že mu můžete věřit a on může věřit vám.

Není to o tom, že se s jednou věcí svěříte dvaceti dalším kamarádům, kteří to pošlou dál. Stačí se svěřit jednomu opravdovému příteli, který vám s problémem rád poradí.

Přítele musíte mít hlavně rád, a když bude mít problém, neodejít jako ostatní, ale zůstat a snažit se mu pomoci.

Jak takového přítele poznám? Když opravdového nebo nejlepšího přítele vidíte, vykouzlí vám úsměv na rtech za jakýchkoliv okolností. Přijde, když ostatní odcházejí. Když pláčete, dá vám své rameno na vyplakání a obejmě vás, a naopak když se smějete, rád se zasměje s vámi. Když se mu svěříte, nechá si to pro sebe a poradí a také vás v ničem nenechá samotného.

Já už jsem takovou opravdovou kamarádku našla a jsem za ni neskutečně ráda! Takových lidí už je přece jen málo, a proto zůstává nejménějším a nejlepším přítelem člověka pes.

Lucie Gradžilová

EKO

zprávičky z naší školičky

■ SEMINÁŘ EKOŠŮ

V pátek 11. března se náš Ekotým zúčastnil výukového programu zaměřeného na důležité kroky programu Ekoškola a na tmelení týmu. Program vedl pan Martin Vlček z ekologického střediska Sever, který je zároveň krajským koordinátorem programu Ekoškola. Připravil pro nás zajímavé aktivity, v nichž jsme si ověřili, zda dokážeme pracovat jako tým a zvládneme vyřešit na pohled složité úkoly. Aktivity byly zajímavé, některé byly hodně zábavné a dost jsme se u nich zasmáli, nejvíce asi u stavby věže z papírů a špejlí. Při plnění úkolů se ukázalo, že jsme dobře stmelený tým, a že si umíme s lehkým úkolem bez problémů poradit. Program nám pomohl udělat si jasnou představu o průběhu blížícího se auditu Ekoškoly. Věříme, že na něj budeme připraveni dobře.

Ekotým

Architekti z řad Ekoušů.

■ NAŠE PLÁNY V EKOŠKOLE

Tradiční **školní projekt věnovaný Dni Země** letos uspořádáme z důvodu velikonočních prázdnin s předstihem a to ve dnech 18. a 19. dubna. S jeho organizací pomohou žáci 9. třídy a Ekotým školy. Žáci 9. třídy si rozdělili přípravu programu pro děti z přílehlé mateřské školky a také pro děti z 1. stupně školy. Pro malé školáky chystají zábavné soutěžní úkoly s využitím naší Naučné stezky. Starší žáci pak kromě tradičního úklidu obce budou ve smíšených družstvech plnit úkoly projektu s názvem „Poklad z hlubin a co s ním ...“ Oním tajemným pokladem je ropa. Té se projekt věnuje jako surovině, která velmi souvisí s plastovými odpady a zabývá se ropou také jako zdrojem energie, bez které si svůj každodenní život nedovede představit většina z nás. Žáci budou mít možnost vidět a ropu probádat, zkusí si ropu dopravovat vlastnoručně vybudovaným ropovo-

dem či ji převážet tankerem, vyzkouší si odklizení následků ropné havárie, výtvarně ztvární svého „Ropáka“, zahrají si v kapele „Ropofonie“, jejíž nástroje mají původ v ropě a také si zkusí s ropou obchodovat. Během všech těchto a dalších aktivit budou jednotlivá družstva „plnit barely“ podle úspěšnosti plnění úkolů na stanovištích. Věříme, že se děti nejen dozví spoustu zajímavých věcí, ale že si také užijí spoustu legrace.

Projektové dny ke Dni Země budou probíhat také v **Ústecké zoologické zahradě**. V rámci tohoto projektu probíhá každoročně kampaň na ochranu ohrožených živočichů. Již třetím rokem se naše škola do této akce úspěšně zapojuje. Letos je kampaň věnovaná ochraně primátů. Na její podporu připravují žáci naší 4. a 5. třídy pod vedením paní učitelky Hamplové a Černošlákové hudebně-dramatické vystoupení,

během něhož se alespoň na chvíli promění v gorily a zažijí příběh, jehož pointu si nenechte ujít v sobotu 23. dubna v areálu ZOO v prostorách u restaurace Koliba. Čas vystoupení našich dětí zveřejníme s dostatečným předstihem na webových stránkách školy.

18. duben bude pro naši školu také důležitým dnem v naší práci v **mezinárodním projektu Ekoškola**. V tento den proběhne na půdě školy **audit**, na jehož základě bude rozhodnuto o případném obhájení našeho titulu Ekoškola na dobu dalších dvou let. Audit provedou pracovníci pražského sdružení Tereza paní Pavlíková a pan Minařík. Doufáme v dobrý výsledek, neboť naše práce v projektu je svědomitá a nemalé úspěchy jsme již sklidili v ekologických projektech v rámci regionu. Držme si v tento den palce!

Hana Vaněčková

ve školní družině

■ Jaké akce se konají pro děti, které navštěvují školní družinu, nám shrnují paní vychovatelky Musilová a Kozlíková

Jak pečovat o své tělo?

Tato přednáška volně navazovala na učivo 2. třídy: „Naše tělo“.

Připravila si ji pro nás paní Smithová. Učila děti pečovat o své unavené končetiny. Děti ve dvojicích zkoušely masírovat končetiny svého kamaráda. Dělal u toho psí kusy, ale zapojily se všechny najednou. Myslím, že je přednáška zaujala, poučila i pobavila zároveň. Ostatně podívejte se sami. Ráda bych touto cestou paní Smithové ještě jednou za nás za všechny poděkovala.

Karneval masek

Letos poprvé jsem pro děti uspořádala karneval masek v tělocvičně. Sami víte, jak je těžké si vybrat masku a ještě těžší je, správně a rychle ji obléci. Proto si děti z 1. třídy pozvaly pomocníky. Pomáhali jim rodiče, sourozenci i kamarádi. Bohužel nám selhala školní technika. Nebýt paní Ilony Rajtorové a pana Neugebauera, kteří vše natočili a nafotili, neměli bychom žádnou vzpomínku na tuto akci. Moc jim za to děkujeme.

A která maska vyhrála? Všechny byly krásné a nebylo pro porotu snadné vybrat nejlepší. Nakonec byly vybrány tyto masky:

Karneval v ŠD

1. místo PIRÁTI -

Mája Vlčková a Kája Hokrová

2. místo získal LVÍČEK -

Kristýna Bártlová

3. místo dostala LEONTÝNKA -

Káťa Lexová

Odměnu ale dostali stejně všichni. Paní Musilová upekla perník a paní Rajtorová koupila sladkosti. Byl to dobrý nápad. Co myslíte?

Soutěž ve šplhu

Začátkem března jsme uspořádali soutěž družstev ve šplhu o tyči.

Není to vůbec jednoduché. Polovina dětí nevyšplhala ani metr. Jak jste na tom

se šplháním vy? Řekli byste, že holky šplhají rychleji než kluci? Ve školní družině ano.

Z 1. třídy vyhráli:

Kristýna Bártlová

Michal Pittner

Patricie Jechová

Ze 2. třídy vyhráli:

Klára Besserová

Matěj Mička

Martin Krpeš a Jakub Kava

Ze 3. třídy vyhráli:

Karolína Kurendová

Víta Řezáč

Jan Klein

Všem vítězům i sportovcům gratulujeme

CO NÁS TRÁPÍ

Vzhledem k tomu, že na naší škole právě v těchto dnech řešíme kyberšikanu, nabízíme vám několik informací o tom, co to vlastně je a jak se s ní poprat.

Kyberšikanu - co s ní?

Víte, jak tento pojem souvisí se šikanou? K ubližování jiné osoby se využívá internet, mobilní telefon či jiné informační technologie. V dnešní době technického úprku je OUT někomu ubližovat fyzicky, útočit na někoho nádkami, a to ještě ke všemu ústně.

Dnes je přeci IN anonymně útočit takto:

1. zasíláním urážlivých, zastrašujících, zesměšňujících nebo jinak ztrapňujících SMS
2. požíváním zvukových záznamů, videí či fotografií s cílem poškodit zachycenou osobu
3. vytvářením internetových stránek, které osobu ponižují či pomlouvají
4. zneužíváním cizího účtu
5. vydíráním pomoci mobilu nebo internetových sociálních sítí - Facebook, MySpace aj.
6. obtěžováním a pronásledováním - volání, psaní SMS, prozvánění

Tak takhle si útočník, agresor může najít kohokoliv „v bezpečí domova“ a klidně to může být i o půlnoci.

Co s ní, jak se chránit?

- a) respektovat ostatní uživatele, řídit se pravidlem: „Nečiň druhým to, co nechceš, aby činili tobě.“
- b) dobře si rozmyslet, co a komu odesílat (sextovat- zasílat sexuálně laděné fotky, videa) - to už vůbec ne
- c) nakládat se svým heslem jako s vlastním životem
- d) nikdy nikomu neznámému nesdělávat své osobní údaje, vystupovat pod nicneříkající přezdívkou
- e) seznámit se s pravidly chatu, co je povolené a co je zakázané
- f) seznámit se s riziky, které souvisí s elektronickou komunikací

Co závěrem? Technologie, které se na nás řítí ohromnou rychlostí, nejsou špatné. Špatní jsou jen lidé, kteří je používají se zlým úmyslem. Nezbyvá tedy než si přát, aby sebevědomých lidí přibývalo a ubývalo zničující agresivity.

Mgr. Jaroslava Melounová

Jak se na kyberšikanu dívají žáci z předmětu Tvorba časopisu, kteří měli za úkol napsat svůj názor?

Kyberšikanu je, podle mě, velice rozšířená nejen v Česku, ale i v ostatních zemích. Nejhorší případy vznikají na sociálních sítích. Jedná se o zprávy, které mají zastrašit, zostudit oběť. Také to může být fotka s určitým popisem.

Oběti třeba na Facebooku je mnoho, ať si to uvědomují, či neuvědomují. Hlavně ti, kteří zveřejňují informace, které by neznámým lidem nikdy neřekli, fotky, kde jsou skoro oblečení jen ve spodním prádle, a ti, kteří se předhánějí v počtu přátel a neuvědomují si, jak to může dopadnout. **Veronika Litošová**

Kyberšikanu a šikanu mají jednu věc společnou a tou je někomu ublížit. Ať fyzicky, tak psychicky. Kyberšikanu a šikanu jsou ty nejhorší věci, které znám. Zažila jsem kyberšikanu a už bych ji v životě nechtěla zažít. Nikomu bych to nepřála. Kamkoliv se zaregist-

rujeme, může nám tam kdokoliv napsat a hrát si třeba, že to je jeho bratranec/ sestřenice, může nám psát, že až nás uvidí, tak nám něco udělá. Člověk se toho může chytit a může se psychicky zhroutit. **Andrea Balogová**

Je to velmi rozsáhlá záležitost týkající se narušování osobního soukromí, většinou na sociálních sítích. Je to čin, který se řadí do oblasti kriminálních činů. Je mnoho případů, kdy si „kyberšikanované“ osoby nechávají tyto případy pro sebe, což může mít za následek psychické zhroutení. **Nikola Porožňáková**

Lidé, co dělají kyberšikanu, tak to jsou velcí ubožáci a srabi. S kyberšikanou jsem se nikdy nesetkal a také nikdy nechci. Tento druh šikany se považuje za hodně nebezpečný. Cílem kyberšikan je ublížit člověku psychicky. S kyberšikanou bych jednal tak, že bych to řekl rodičům, anebo bych to nahlásil na policii. To je snad nejrozumnější řešení. Chyba by byla, kdybych to nenahlásil na policii a nikomu to neřekl. Doporučoval bych, aby se nikdo neregistroval na různých sociálních sítích například Facebook. **Marcel Jelen**

STRÍPKY z mateřinky

■ VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu, 26. března, proběhlo na Obecním úřadě v Povrlech vítání nových občánků. Děti z naší školky svým vystoupením přispěly také k jeho milé a příjemné atmosféře. Miminkům zazpívaly krásnou písničku „Čápi“ a přednesly dvě milé a dojemné básničky, u kterých nezůstalo jedno oko suché. Díky patří Denisku Ašenbrennerovi, Kájíkově Kurendovi, Danuše Vávrové a Martince Zajícové. Děti při jejich vystoupení doprovázela hrou na klávesy Lucka Šipová, žákyně 9. třídy, které také patří naše poděkování. Děti vystupovaly na veřejnosti poprvé, a přesto vše zvládly na jedničku. Všem přítomným se vystoupení našich nejmenších moc líbilo a odměnou jim byl velký potlesk.

Dětem ještě jednou děkují jejich p. učitelky **Iva a Olča**.

Dvouměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává firma MAPA, vydavatelství Ústí nad Labem ve spolupráci se Základní školou a Mateřskou školou Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka: Bc. Karla Jaklová, dětskou redakční radu tvoří zástupci jednotlivých tříd.